

Първият ден

Въ човѣшкия животъ има два главни момента: когато човѣкъ заминава за другия свѣтъ, или умира, и когато умрѣлиятъ се връща обратно на земята, т. е. когато оживява. Първиятъ процесъ причинява голѣма скръбъ на живитѣ. Тѣ скърбятъ за заминалия. Вториятъ процесъ причинява голѣма радостъ.

Ще прочета 20. глава отъ Евангелието на Иоана.

„И въ първия денъ на седмицата Мария Магдалина идва на гроба сутринъта рано, когато бѣше още тъмно, и гледа, камъкътъ вдигнатъ отъ гроба“ (— 1 ст.). — Думитѣ „когато бѣше още тъмно“ изразяватъ материалната страна на въпроса. Тя гледа и нищо не вижда, освенъ това, че камъкътъ билъ вдигнатъ отъ гроба — духовната страна на въпроса.

„А Мария стоеше вѣнъ до гроба и плачеше.“ (— 11 ст.). — Мнозина и до днесъ още стоятъ до гроба вѣнъ и плачатъ.

„И това като рече, обърна се назадъ и вижда Исуса, че стои“. (— 14 ст.).

Като четатъ Евангелието, нѣкои мислятъ, че трѣбва да иматъ сжщитѣ опитности, презъ които минаха ученицитѣ на Христа. Това не е необходимо. Има нѣща, които за едни хора сж